

The background of the image consists of several horizontal, wavy bands of a teal color against a white background. The waves vary in width and curvature, creating a dynamic, fluid pattern.

THOMAS PAINEN KOOTUT TEOKSET

Thomas Painen Kootut Kirjoitukset;

Maalaisjärki (*Common Sense*), **Ihmisten oikeudet** (*The Rights of Man*) ja **Järjen aika** (*The Age of Reason*).

Copyright 2023 Petri Luosto

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0290-7

Petri Luoston tähän mennessä kääntämät kirjat kronologisessa järjestyksessä. Viimeisin teos on lihavoituna:

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 1 / 4;
Eunukkeja ja Kapinallisia

Federalistikirjoitukset

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 2 / 4;
Punaiset Kalliot

Julius Caesarin sodat

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 3 / 4;
Kolme Kuningaskuntaa

Thukydidesin Peloponnesolaissota

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 4/4;
Valtakunnan Yhdistäjät

Kautilyan Arthashastra, Legendaarinen Intialainen Opas Valtion
Asioiden Hoitamiseen

Niccolo Machiavellin valtiollisia mietelmiä Snorri Sturlusonin
Heimskringla; Saagoja Norjan kuninkaista

Thomas Painen Kootut Teokset

SISÄLLYSLUETTELO s. 4

MAALAISJÄRKI s. 7

I HALLINNON ALKUPERÄ JA LUONNE YLEISESTI OTTAEN
YHDESSÄ TIIVISTETTYJEN HUOMIOIDEN KANSSA KOSKIEN
ENGLANNIN PERUSTUSLAILLISTA JÄRJESTELMÄÄ s. 10

II MONARKIASTA JA PERINNÖLLISESTÄ
VALLANPERIMYKSESTÄ s. 16

III AJATUKSIA NYKYISESTÄ ASIOIDEN TILASTA AMERIKASSA
s. 25

IV NYKYISESTÄ AMERIKAN KYVYKKYYDESTÄ YHDESSÄ
JOIDENKIN ERITYISTEN AJATUSTEN KANSSA IHMISTEN s. 42

YHTEENVETO s. 54

IHMISTEN OIKEUDET s. 69

OIKEUDET: ENSIMMÄINEN OSA s. 69

IHMISTEN OIKEUDET: TOINEN OSA, PERIAATTEIDEN JA
KÄYTÄNNÖN YHDISTÄMINEN s. 80

LUKU I; YHTEISKUNNASTA JA SIVISTYKSESTÄ s. 82

LUKU II, NYKYISTEN VANHOJEN HALLINTOJÄRJESTELMIEN
ALKUPERÄ s. 84

LUKU III; VANHAT JA UUDET HALLINNOINTIJÄRJESTELMÄT s.
85

LUKU IV; PERUSTUSLAEISTA s. 87

LUKU V: KEINOT JA TAVAT PARANTAA
EUROOPAN TILAA YHDESSÄ SEKALAISTEN HAVAINTOJEN
KANSSA s. 89

JÄRJEN AIKAKAUSI; OSAT I ja II, tekijänä THOMAS PAINE

**KOONNUT JA TOIMITTANUT MONCURE DANIEL CONWAY
(1796)**

JÄRJEN AIKAKAUSI OSA I s. 94

LUKU I; TEKIJÄN USKONTUNNUSTUS s. 96

LUKU II; TEHTÄVISTÄ JA PALJASTUKSISTA s. 98

LUKU III; KOSKIEN JEESUS KRISTUKSEN HAHMOA; JA HÄNEN
HISTORIAANSA s. 101

LUKU IV; KRISTINUSKON PERUSTA s. 104

LUKU V; AIKAISEMPIEN PERUSTOJEN TARKASTELUA
YKSITYISKOHTAISESTI s. 106

LUKU VI; TODELLINEN TEOLOGIA s. 108

LUKU VII; VANHAN TESTAMENTIN TARKASTELUA s. 109

LUKU VIII; UUDESTA TESTAMENTISTA s. 116

LUKU IX; MISTÄ TODELLISET PALJASTUKSET KOOSTUVAT s. 122

LUKU X; KOSKIEN JUMALAA JA TARKASTELUA HÄNEN
OLEMASSAOLOSTANSA JA OMINAISUUKSISTANSA RAAMATUN
MUKAAN s. 124

LUKU XI; KRISTITTYJEN TEOLOGIAA JA TODELLISTA
TEOLOGIAA s. 128

LUKU XII; KRISTINUSKON VAIKUTUS OPETUKSEEN;
EHDOTETUT MUUTOKSET s. 133

LUKU XIII; KRISTINUSKON VERTAAMISTA USKONNOLLISIIN
IDEOIHIN, JOITA LUONTO ON INNOITTANUT s. 140

LUKU XIV; MAAILMANKAIKKEUDEN JÄRJESTELMÄ s. 146

LUKU XV; ETUJA MONIEN MAAILMOJEN OLEMASSAOLOSTA
JOKAISessa AURINKOKUNNASSA s. 150

LUKU XVI; AIKAISEMMAN JÄRJESTELMÄN SOVELTAMISESTA
KRISTITTYJEN JÄRJESTELMÄÄN s. 152

LUKU XVII; KEINOISTA, JOITA KÄYTETÄÄN KAIKEN AIKAA JA
MELKEIN MAAILMANLAAJUISESTI IHMISTEN HUIJAAMISEEN
s. 154

YHTEENVETO s. 161

JÄRJEN AIKAKAUSI OSA II s. 163

JOHDANTO s. 163

LUKU I; VANHA TESTAMENTTI s. 167

LUKU II; UUSI TESTAMENTTI s. 227

LUKU III; JOHTOPÄÄTÖKSET s. 259

MAALAIJÄRKI (tammikuun 10. 1776) osoitettuna Amerikan asukkaille koskien seuraavia mielenkiintoisia aiheita:

I Hallinnon alkuperä ja luonne yleisesti ottaen yhdessä tiivistettyjen huomioiden kanssa koskien Englannin perustuslaillista järjestelmää

II Monarkiasta ja perinnöllisestä vallanperimyksestä

III Ajatuksia nykyisestä asioiden tilasta Amerikassa

IV Nykyisestä Amerikan kyvykkyydestä yhdessä joidenkin erityisten ajatusten kanssa

Ihmiset eivät tiedä muita herroja kuin sen, joka loi Taivaan tai ne, joille he valitsevat alistuvan yhteisen hyvä nimissä. James Thomson (1700–1748).

Philadelphia, jossa alun perin painoi ja julkaisi W. & T. Bradford, helmikuun 14, 1776. MDCCLXXVI.

Maalaisjärki (Common Sense) Thomas Paine

Esittely

Kenties tuntemukset seuraavilla sivuilla, vaikka eivät ole vielä riittävästi ajan hermolla hankkiakseen heille yleistä suosiota; niin vanhojen tapojen mukaan ajattelu asioista ei ole väärin antaen niille pinnallisen olemuksen olla oikeassa ja nostaa ensiksi voimakas huoli tapojen puolustamiseksi. Mutta heti kun tämä mekkalointi loppuu, niin tulee aika kääntää huomio enemmänkin järjen mukaan.

Niin kauan kuin pitkää ja väkivaltaista vallan väärinkäyttöä tapahtuu, niin yleisesti ottaen keinot kutsua oikeutta kysymykseen (ja asioissa, joita ei ole ajateltu, niin kärsijät eivät ole suuttuneet kysymyksen takia) ja Englannin kuningas on ottanut oikeudeksensa parlamentin tuella, mitä hän kutsuu heidän omaksensa ja tämän maan hyviä ihmisiä sortaen yhdessä, niin epäilemättä katsoo omaavansa etuoikeuden kumpaan ja yhtä lailla kieltäytyy astumasta syrjään kummastakaan.

Seuraavilla sivuilla kirjoittaja on tarkkaan vältellyt kaikkea, mikä olisi henkilökohtaista keskuudessamme. Kohteliaisuudet niin kuin myös moitteet yksilöille eivät ole osa sitä. Viisautta ja arvokkuutta ei tarvita pamfletin voittoon; ja ne, joiden tuntemukset ovat järjenvastaisia tai epäystävällisiä, niin lakkaavat itsessään elleivät ne aiheuta liikaa kipua, jota niihin on ladattu.

Sillä Amerikan syyt ovat suuri mittaus kaikista ihmiskunnan syistä. Monet olosuhteet ovat nousseet ja tulevat nousemaan, jotka eivät ole paikallisia, vaan yleismaailmallisia, ja periaatteiden kautta, jotka vaikuttavat kaikkiin, jotka välittävät ihmiskunnasta, ja jokaisen tapahtumaan, joihin heidän vaikutuksensa on suunnattu. Tuhoten maan autioksi tulla ja miekalla, julistaen sotaa ihmiskunnan luonnollisia oikeuksia vastaan ja pyrkien siten poistamaan niiden oikeuksien puolustajat maanpinnalta, niin on jokaisen ihmisen huoli koskien näitä oikeuksia antaa voimaa tuntemuksillensa; joiden olemus riippumatta osapuolten moitteista olemassa

Thomas Paine

P.S. Tämän uuden version julkaisu on viivästynyt ottaen huomioon ilmoituksen (joka on ollut tarpeen), että mikä tahansa aikomus kieltää oppi itsenäisyydestä: kun vastausta ei ole ilmaantunut, niin nyt voidaan olettaa, että mitään ei tule, jolloin aika on tarpeen sellaiseen toimintaan, jota pidetään yleisesti hyvänä ja harkittuna.

Se, joka kirjoittaa tämän, niin ei ole täysin tarpeeton yleisen näkökulman kannalta niin kuin huomion kohteena on itse oppi, eivätkä ihmiset. Silti voi olla tarpeetonta sanoa, että hän ei ole ollut yhteydessä mihinkään osapuoleen, eikä ole ollut minkään vaikutuksen alaisena julkisesti tai yksityisesti, vaan hänen toimiinsa ovat vaikuttaneet vain järki ja periaatteet.

Philadelphia, helmikuun 14, 1776.

I Hallinnon alkuperä ja luonne yleisesti ottaen yhdessä tiivistettyjen huomioiden kanssa koskien Englannin perustuslaillista järjestelmää

Jotkut kirjoittajat ovat niin paljon sotkeneet yhteiskunnan valtioon jättäen vähän tai ei mitään eroa niiden välille; missä ne eivät ole vain erilaisia, vaan niillä on myös erilainen alkuperä. Yhteiskunnan ovat tuottaneet halumme ja valtion oma pahuutemme; aikaisempi edistää onnellisuuttamme positiivisesti yhdistämällä kiintymyksemme, jälkimmäinen negatiivisesti rajoittaen paheitamme. Yksi kannustaa yhteistoimintaan, toinen luo eroja. Ensimmäinen on suojelija, toinen rankaisija.

Yhteiskunta jokaisessa valtiossa on siunaus, mutta valtio jopa parhaassa kansakunnassa on vain välttämätön paha; huonoimmassa kansakunnassa se on sietämättömyys; sillä kun kärsimme, tai olemme alttiina samalla kurjuudelle valtion toimesta, jonka voimme olettaa olevan kansakunnassa ilman valtiota, niin kärsimyksemme kasvavat heijastaen, että olemme antaneet keinot, joiden toimesta kärsimme. Valtio, niin kuin vaate, on merkki menetetystä viattomuudesta; kuninkaiden palatsit on rakennettu paratiisiin jäänteiden raunioille. Sillä omantunnon vaikutus on selvä, säännöllinen ja vastustamaton toteltavaksi, jolloin ihmiset eivät tarvitse muita lainantajia; mutta siitä ei ole kyse, kun hän huomaa olevan tarpeellista alistaa osa omaisuudestaan keinoihin, joilla suojellaan sen loppuosaa; ja silloin hän toimii samalla varovaisuudella, kun kaikissa tapauksissa häntä neuvotaan valitsemaan kahdesta pahasta se pienempi. Jolloin turvallisuuden ollessa todellinen syy ja valtion loppu, niin vastaamatta seuraa, että missä tahansa muodossa se tulisi ilmaantumaan meille, niin kaikista halvin vaihtoehto tarjoten suurimman hyödyn olisi parempi kuin mikään muu vaihtoehto.

Saadakseen selkeän ja oikeudenmukaisen kuvan suunnitelmista ja valtion tavoitteista, niin oletetaan, että pieni joukko ihmisiä asettuu johonkin syrjäiseen osaan maata ollen muiden ulottumattomissa, niin he edustavat sitten sen maan tai maanosan ensimmäisiä ihmisiä. Siinä luonnollisen vapauden tilassa yhteisö on heidän

ensimmäinen ajatuksensa. Tuhat syytä tulee kannustamaan heitä silloin, kun yhden ihmisen voimat eivät ole tasapainossa hänen halujensa kanssa, ja hänen mielensä on niin sopimaton pysyvään yksinäisyyteen, että hän on pian pakotettu hakemaan apua ja turvaa muilta, jotka omalla tavallaan toimivat samoin. Neljä tai viisi liittyy yhteen saadakseen rakennettua siedettävän asumuksen keskelle erämaata, mutta yksi ihminen työllään normaalina aikana ei saavuta mitään; kun hän on kaatanut puunsa, niin hän ei pysty poistamaan eikä pystyttämään mitään poistettujen tilalle; nälkä samaan aikaan pyrkii saamaan hänet lopettamaan työntekonsa ja kaikki eri halut vievät häntä eri suuntiin. Sairaudet, jopa epäonni tulee olemaan kuolemaksi, sillä ajatus tule kuolevaisuudesta, niin silti se saattaa rampauttaa hänet eliniäksi, ja heikentää hänet tilaan, jossa hän sanotaan pikemminkin nääntyvän kuin kuolevan.

Niin tarpeen mukaan kuin vetovoimana pian tulisi muodostumaan uusien saapuvien ihmisten kautta yhteisö, jonka vuorovaikutus ylittäisi ja tekisi lain ja valtion velvoitteet tarpeettomiksi, kun he olisivat täysin oikeudenmukaisia toisiansa kohtaan; mutta mikään ei ole niin pääsemätöntä taivaaseen kuin paheet, joita tulee tapahtumaan väistämättä, että se osa, jonka he saavat muuttamisen ensimmäisten vaikeuksien kautta, joka sitoo heidät yhteen yhteisen päämäärän takia, jolloin he voivat alkaa rentoutua velvollisuuksistansa ja sitoumuksistansa toisiansa kohtaan; ja se lieveneminen johtuen välttämättömyyksistä, tulee saamaan aikaan valtion vahvistaen heikkouksia moraalisisista hyveissä.

Joku sopivaa puu antaa heille valtiopäivätalon, jonka oksien alla, jossa koko siirtokunta voi kokoontua harkitsemaan julkisia asioita. On paljon todennäköisempää, että heidän ensimmäisten lakien otsikot koskevat sääntelyä ja niitä ei saateta voimaan millään muulla tavalla kuin julkisella paheksunnalla. Ensimmäisessä parlamentissa jokainen mies luonnollisen lain mukaan tulee saamaan paikan.

Mutta kun siirtokunnan koko kasvaa, niin julkiset huolet kasvavat samalla tavalla, ja etäisyydeltä, jolla jäsenet voivat olla erotettuja, niin se tekee epäsovivaksi kaikille heistä tavata joka kerta ensiksi, kun heidän määränsä oli pieni, heidän asumuksensa lähellä, ja julkiset huolet vain muutamia ja rutiininomaisia. Siinä vaiheessa osoitetaan, että heidän suostumuksensa jättää lainsäädännöllinen osa muutaman valitun tehtäväksi

koko ryhmästä, joiden on oletettu omaavan samoja panoksia kuin niillä, jotka nimittävät heidät, ja ne, jotka tulevat toimimaan samalla tavalla kuin koko ryhmä toimisi, niin ovat läsnä. Jos siirtokunta jatkaa kasvuaan, niin sille tulee välttämättömäksi lisätä edustajien määrää, ja sitä, että siirtokunnan kaikki osat voivat osallistua siihen, niin silloin on parasta jakaa se sopiviin osiin, joista jokainen lähettää asianmukaisen määrän edustajia; ja että *valitut* eivät koskaan muodosta itse erillistä ryhmää *valitsijoistansa*, jolla osoitetaan varovaisuutta pitäen asianmukaisesti vaaleja usein; sillä *valitut* saattavat tulla takaisin ja olla taas yhdessä valitsijoidensa kanssa muutaman kuukauden, jolloin heidän uskollisuutensa julkisissa asioissa on turvattu viisaalla tarkastelulla tekemättä heistä itse piiskoja. Ja kun tämä jatkuva vuorottelu saa aikaan yleisen edun kaikissa osissa yhteisöä, niin he vastavuoroisesti ja luonnollisesti tukevat toisiansa, ja sen mukaan (tarkoittamatta kuninkaan nimissä) *riippuen valtion voimasta ja hallittavien onnellisuudesta*.

Siellä sitten on valtion synnyn ja kehityksen alkuperä; nimittäin malli, joka on syntynyt tarpeesta johtuen moraalisten hyveiden kyvyttömyydestä hallita maailmaa; siellä myös on valtion suunnitelma ja keinot koskien vapautta ja turvallisuutta. Ja kun silmiämme häikäisee näky tai korviamme hämätään äänellä, kuitenkin ennakkoluulot voivat vaikuttaa tahtoomme, tai omat etumme sumentaa ymmärrystämme, niin yksinkertainen luonnon ääni ja järki sanovat, että se on oikein.

Vedän ajatukseni valtion muodostumisesta luonnon periaatteesta, että mitään taitoa ei voida kääntää pois eli toisin sanoen mitä yksinkertaisempi jokin asia on, niin sitä vaikeampaa sitä on saada epäjärjestykseen; ja helpompaa korjata, kun se on mennyt epäkuuntoon; ja kun sitä periaatetta tarkastellaan, niin tarjoan muutaman huomautuksen koskien niin kehuttua Englannin perustuslakia. Sitä, että se oli niin ylevä niin pimeinä ja alistettuina aikoina, jolloin se luotiin, että se otetaan itsestään selvyytenä. Kun maailma oli saatettu tyrannian valtaan, niin sillä saatettiin saada aikaan kunniakas pakotie siitä. Mutta se oli epätäydellinen, sillä oli taipumus saada aikaan kouristuksia, ja se oli kyvytön tuottamaan mitä se lupasi, kuten voidaan helposti näyttää.

Absolutismiin perustuvat valtiot (jotka ovat ihmisluonteen häpeätahroja) omaavat tämän edun, sillä ne ovat yksinkertaisia; jos ihmiset

kärsivät, niin he tietävät, että pää, josta heidän kärsimyksensä ovat peräisin, niin samalla tavalla tietävät parannuskonstin, ja heitä ei saada hämättyä erilaisin keinoin ja parannuskonstein. Mutta Englannin perustuslaki on niin äärimmäisen monimutkainen, että kansakunta voi kärsiä vuosia pystymättä löytämään sitä osaa, jossa on vika, jolloin yhden sanovat jotain ja toiset aivan jotain muuta, ja jokainen poliittinen lääkäri ehdottaa eri lääkettä.

Tiedän, että on vaikeata päästä yli paikallisista tai pitkäaikaisista ennakkoluuloista, mutta jos pystymme sietämään itseämme tarkastelleen englantilaisen perustuslain osia, niin tulemme huomaamaan, että siellä on edelleen kaksi muinaista tyranniaa yhdessä jonkin tasavaltalaisen materiaalin kanssa.

Ensiksi, sillä on monarkistisen tyrannian jäänteitä kuninkaan hahmossa.

Toiseksi siellä on aristokraattisen tyrannian jäänteitä aateliston muodossa.

Kolmanneksi siellä on uutta tasavaltalaista materiaalia alahuoneen muodossa, joiden hyveistä tulee riippumaan Englannin vapaus.

Kahden ensimmäisen ollessa perinnöllisiä ja siten itsenäisiä kansan tahdosta, jolloin ne eivät *perustuslaillisessa mielessä* mitenkään edistä kansakunnan vapautta.

Kun sanotaan, että Englannin perustuslaki on kolmen valtakeskittymän vastavuoroinen *liitto* pitääkseen toisensa *aisoissa*, niin sellainen väite on naurettava, sillä niillä sanoilla ei ole merkitystä tai ne ovat selvästi ristiriidassa keskenään.

Kun sanotaan, että alahuone pitää kuningasta asioissa, niin silloin oletetaan kaksi asiaa:

Ensiksi kuninkaaseen ei tule luottaa ilman, että häntä valvotaan tai toisin sanoen himo absoluuttiseen valtaan on luonnollinen tauti monarkiassa.

Toiseksi alahuone, joka on nimitetty sitä tarkoitusta varten, niin on joko viisaampi tai suuremman luottamuksen arvoinen kuin kruunu.

Mutta sama perustuslaki, joka antaa alahuoneelle valtaa pitää kuningasta aisoissa estämällä tämän toimia, niin jälkeen päin antaa kuninkaalle vallan estää alahuonetta siten, että hänellä on valta hylätä heidän lakiesityksensä. Se on täysin naurettavaa!

Siellä on jotain äärimmäisen naurettavaa koskien monarkian koostumusta; ensiksi se estää ihmisiä omaamasta keinoja hankkia tietoja, silti antaen hänelle vallan tapauksissa, joissa edellytetään korkeinta tuomiovaltaa. Kuninkaan asema sulkee hänet maailmasta, silti kuninkaan virka vaatii, että hän tuntee sen läpikotaisin; jolloin sen eri osissa luonnottomasti vastustaen ja tuhoten toisiansa osoittaa tämän koko hahmon naurettavuuden ja käyttökelvottomuuden.

Jotkut kirjoittajat ovat selittäneet Englannin perustuslakia näin; kuningas, sanovat he, on yksi asia, kansa toinen; aatelisto kamarissaan ovat kuninkaan puolesta; alahuone on kansan puolesta; mutta tässä on tehty kaikin jaoin parlamentti itseään vastaan; ja vaikka ilmaisut ovat järjestetyt miellyttävästi, niin silti kun tarkastellaan niitä, niin ne vaikuttavat joutuilailta ja ristiriitaisilta; ja kuten aina tapahtuu, niin kauneimmat rakenteet sanoista pystyvät, kun niitä käytetään kuvaamaan jotain, niin joko niin, että ne eivät ole olemassa tai ne ovat liian vaikeita ymmärtää kun käytetään kuvauksen kompassia ilmoittamaan sanojen ääntä vain ja vaikka ne saattavat huvittaa korvaa, niin ne eivät voi ilmaista mieltä, sillä selitys tästä sisältyy aikaisempaan kysymykseen. *Kuinka kuningas valtansa kautta, jota kansaa pelkää uskoa hänelle ja pystyy aina pitämään hänet aisoissa?* Sellaista valtaa ei voida pitää lahjana viisaille ihmisille, eikä mitään valtaa, *jota täytyy pitää aisoissa*, sen ollessa Jumalalta; silti määräykset, joilla luodaan perustuslaki, olettavat sellaisen vallan olevan olemassa.

Mutta määräys ei ole riittävä tehtävään; keinoilla ei joko pystytä tai ei voida suorittaa päämääriä, ja koko asia tulee epäonnistumaan; sillä suurempi paino tulee aina olemaan pienemmillä kantamuksilla ja kaikki koneen rattaat laitetaan liikkeelle yhdellä rattalla, jolloin ainoaksi asiaksi tietää jää voima, jolla on eniten painoa, sillä se hallitsee tahtoa; ja vaikka muut tai osa muista, voivat tukkia tai estää, niin liikkeen nopeuden

tarkastus niin kauan kuin sitä ei pysäytetä, tulee olemaan tehoton; ensimmäinen liikkuva voima tulee lopulta saamaan tahtonsa läpi, ja se haluaa nopeuden saavan tukea ajasta.

Se, että kruunu on keskeinen osa englantilaisessa perustuslaissa, niin sitä ei tarvitse mainita, ja sen on peräisin siitä seurauksesta, jonka mukaan virkojen ja eläkkeiden antaja on itsestään selvä, jolloin voimme olla riittävän viisaita sulkemaan ja lukitsemaan ovi absoluuttista monarkiaa vastaan, kun olemme samaan aikaan riittävän typeriä antamaan kruunun haltuun avain siihen oveen.

Englantilaisten ennakkoluulot heidän oman hallituksensa hyväksi kuninkaan, aateliston ja alahuoneen keskuudessa nousee niin paljon tai enemmän kansallisesta ylpeydestä kuin järjestä. Yksilöt ovat epäilemättä enemmän turvassa Englannissa kuin joissakin muissa maissa, mutta kuninkaan tahto on yhtä paljon maan laki niin Britanniassa kuin Ranskassa sillä erolla, että edeten suoraan hänen suustansa se annetaan kansalle pelottavamassa muodossa parlamentin asetuksena. Sillä Kaarle I kohtalo on tehnyt kuninkaat siellä varovaisemmiksi; ei oikeudenmukaisemmiksi.

Siksi laittaen syrjään kaiken kansallisen ylpeyden ja ennakkoluulon suosien malleja ja toimintatapoja, niin selkeä totuus on, *että se, joka on kokonaan ilman kansan perustuslakia, ja jolla ei ole valtion perustuslakia*, niin ei ole niin sortava Englannissa kuin Turkissa.

Tiedustelu *perustuslaillisista virheistä* englantilaisessa hallintomuodossa on aika ajoin hyvin tarpeellista, sillä emme ole koskaan olleet asianmukaisessa tilassa tehden oikeutta muilla, kun taas jatkamme olemista vaikutuksen alaisina joissakin johtavissa osissa niin että emme pysty tekemään itse, kun pysymme minkä tahansa itsepäisen ennakkoluulon kahleissa. Ja niin kuin ihmiset, jotka ovat sitoutuneet ilotyttöön, niin olemme sopimattomia valitsemaan tai tuomitsemaan vaimoa, jolloin ainoa oletus mädän valtion perustuslain puolesta tulee estämään meitä tarkastelemasta hyvää perustuslakia.

II Monarkiasta ja perinnöllisestä vallanperimyksestä

IHMISKUNNAN ollessa alun perin tasa-arvoinen luomisjärjestyksessä, niin tasa-arvoisuus voi tuhoutua vain joissakin olosuhteissa; erot rikkaiden ja köyhien kesken voivat suuressa määrin vaikuttaa siihen, ja ilman suuntausta kohti kovia sairaalta kuulostavia, joita ovat sorto ja ahneus. Sorto on usein seuraus, mutta harvoin tai koskaan keino päästä rikkauksiin; ja vaikka ahneus tulee säilymään ihmisissä estäen heitä olemasta köyhiä, niin se tekee heistä yleensä liian pelokkaita ollakseen vauraita.

Mutta on olemassa toinen ja suurempi, johon ei voida todellisia luonnollisia tai uskonnollisia syitä laittaa, ja se on ero ihmisten kesken KUNINKAISIIN ja ALAMAISIIN. Ero miesten ja naisten välillä on luonnollisuuteen perustuva, hyvän ja pahan erottaa taivas; mutta kuinka ihmisten keskuudessa tullaan maailmaan, jossa joku on muiden yläpuolella, ja erotettuna joksikin uudeksi lajiksi, niin se on tarkastelun arvoista, ja onko se sitten keino onnellisuuteen tai epäonneen ihmiskunnan keskellä.

Maailman aikaisina vuosina kirjoituksien aikajanan mukaan ei ollut olemassa kuninkaita; seuraus siitä oli, että ei ollut olemassa sotia; se oli kuninkaiden ylpeys, joka laittoi ihmiskunnan sekasortoon. Hollanti ilman kuningasta on nauttinut rauhasta menneenä vuosisatana enemmän kuin mikään kuninkaallinen valtio Euroopassa. Muinaisuudessa suosittiin samaa havaintoa; sillä hiljainen ja maalainen elämä ensimmäisten patriarkkojen aikana oli onnellista, joka katosi, kun tulemme tarkastelemaan juutalaisten kuninkaallisten historiaa.

Kuninkaiden hallinto tuli ensimmäisenä tunnetuksi maailmalla pakanoiden toimesta, jolloin Israelin lapset kopioivat heidän tapojansa. Se oli mitä kukoistavin keksintö, jonka paholainen saattoi keksiä, kun se edisti kuvien palvontaa. Pakanat maksoivat jumalallisia kunnianosoituksia heidän kuolleille kuninkaillensa, ja kristitty maailma edisti samaa suunnitelmaa tekemällä heidän eläville kuninkaillensa. Kuinka epäpyhää on se, että käytetään pyhän majesteetin arvonimeä, joka kaiken loiston keskellä on hajoamassa pölyksi!

Thomas Paine (1737-1809) oli kuuluisia brittiläis-amerikkalainen filosofi 1700-luvun lopulla. Teoksessaan "Maalaisjärki" 1776 (eng. Common Sense) hän kyseenalaista Britannian oikeuden hallita Pohjois-Amerikan siirtokuntia. "Ihmisten Oikeudet" 1791-1792 (eng. The Rights of Man) hän määritteli ja puolusti ihmisoikeuksia, sekä analysoi eurooppalaisten tyytymättömyyttä 1790-luvulla vallinneeseen järjestelmään. Tämän jälkeen teoksessaan "Järjen aikakausi" 1794 ja 1796 (eng. The Age of Reason) hän määritteli näkemyksensä uskontoon kyseenalaistaen Raamatun aseman. "Thomas Painen Kootuissa Teoksissa" on näiden kolmen kirjan käännökset englannista suomeksi.

BoD

9 789523 302907